

L'editorial & Cartes del lector

>> opinió

La clonació. Aquest últims dies hem sentit per la televisió que volen clonar als humans. És que ningú mai s'ha plantejat que pot passar si comencem a fer dobles de les persones? Imagineu-vos la situació. Aniràs pel carrer i trobaràs aquell amic teu que feia tant de temps que no veies i que anàveu junts a l'escola, tots els caps de setmana sorties de farra amb ell... Però quan el saludis no et reconeixerà, et dirà qui ets tu? Tu sorprès li diràs jo soc el teu amic aquell que... Però el que passarà és que serà el seu clon. Al final tots tindrem el nostre germà bessó.

També a la llarga tots voldrem ser com la Judith Mascó o en Brat Pitt. Imagineu que a la llarga tothom podria arribar a ser igual i no ens podríem diferenciar. Val la pena evolucionar tant en la ciència si al final els únics que quedaran seran els homes perfectes que a través de la genètica hauran anat millorant perquè no tinguin cap mena d'error. Si algú de vosaltres heu llegit El Mundo Felç de l'Huxley us recordarà una mica aquesta situació. Hi havia aquells que eren perfectes que ja no necessitaven reproduir-se perquè la ciència ho feia tot. L'únic que tenien que fer era treballar i millorar, perquè a més mai es feien vells. Però hi havia una altre món on vivia la gent estranya, la gent que practicava el sexe per reproduir-se i disfrutava de la seva vida tenint tot tipus de vicis. També fa poc ens han mostrat unes imatges per la gran pantalla del que podria ser el futur científic. Matrix.

www.robotica.com de Jordi Campeny

Benvinguts a l'era de transició del contacte humà al contacte electrònic. Els aparells informàtics i el món de la robòtica estan substituint de manera progressiva però irremissible les activitats dutes a terme tradicionalment per l'home. I que ningú es pensi, en afirmar això, que estic en contra del progrés. Al contrari. Hi estic a favor. Perquè els avenços en tots els camps són la materialització de l'evolució cerebral humana. I crec en els avenços de la ment. El problema que hi veig és que s'ha donat un "excés evolutiu", tan mental com-conseqüent-material. Internet, per exemple. Sens dubte ha constituït el sorgiment d'una nova era. Però la força amb què ha sortit crec que s'està carregant hàbits i valors massa humans. Des de sempre, les tertúlies als cafès, les trobades amb amics... han constituït un focus important d'intercanvi d'idees i opinions. Permeteu-me que no em congratuli en passar per davant d'un "Guber cafè" de moda a les grans ciutats i comprovar que les tertúlies (que jo qualifico de modernistes) dels cafès s'han substituït per tertúlies "individu-màquina" (per individu entenem el membre articulat i amb funcions vitals que exposa les seves idees a la pantalla, no pas l'altre) I entendran que no m'emocioni el dia que davant la televisió, comprovo que ja estan al mercat els gossos-robot! Imploro a Nostre Senyor que no em faci passa el tràngol de caminar un dia per la Placeta i trobar-me un senyor-barra-senyora acompanyat d'un fidel gos-robot: una màquina inanimada, el millor amic de l'home. No seria com per tirar coets, francament. No és que no em negaran que els e-correu s'han apoderat de les cartes i les han deixades en un insípid segon-tecer pla. la gent navega més que mai (quin mareig...), i es submergeixen dia

rere dia, per les tèrboles aigües de les connexions informàtiques. Torno a insistir. No vull girar l'esquina al desenvolupament tecnològic en particular ni al progrés en general. Seria ridícul; seria com si, anys enrere els nostres avantpassats s'haguessin negat a la utilització del bolígraf en detriment del llapis.

Jo faig ús d'internet. Però quan és necessari; quan em resulta més efectiu, no més còmode. No podem pretendre que un ordinador, robot... dugui a terme activitats tan nostres com fer la compra, conèixer món, fer-nos tenir orgasmes... I dic orgasmes perquè l'última que n'he sentit dir al respecte és que existeixen uns "artílulgis" en forma de membre viril, que es connecten a l'ordinador i permeten, per tant, "fer l'amor". més que fer l'amor, fer el ridícul. Ho deixo al seu parer: facin-se'n una imatge visual i jutgin vostès mateixos...

Per tant, faig des d'aquí una crida a les senyores, i alguns senyors, per persuadir-los de que s'hi neguin, en el cas que algú s'ho hagi plantejat. I si no ho han fet, doncs ja estan bé com estan. Els ho asseguro. No vull estendre'm. Acabaré brindant pel contacte carnal, pel contacte animal o humà; subtil o ferotge, perdurable o fugisser. Però humà. Impedim que l'exèrcit gris de la robòtica acabi amb nosaltres, oh humans mutants!

"Encavalcar-nos" al carruatge del procés és inevitable i, fins i tot, necessari. Fins aquí ho admito. Però que aquesta suposada necessitat passi per davant de les pràctiques essencials que ens ha brindat l'existència humana, ja discrepo. Semblarà una exageració. Potser ho és. Però temps al temps. Cada vegada es duen a terme més i més activitats gràcies a la informàtica i a la robòtica. Algunes són acceptables, però d'altres crec que condueixen inexorablement a la discrepància. Molts no estan d'acord amb

mi i potser aquesta divergència duria a una confrontació entre "progrés" i convencionals. Si per tenir aquestes opinions se'm titlla de convencional, doncs ho sóc. i amb el cap ben alt.

Que els "xats", "emilios", "uebs" i "modems" no ens facin desentendre de les pràctiques humanes que els nostres avantpassats ens han anat transmetent pels segles dels segles. En definitiva, que l'escriure no ens faci perdre el llegir.

L'altre cara de la realitat a Sant Hilari de joves independentistes

Som un grup de joves independentistes del doble que volem, abans de res desvincular-nos de qualsevol grup polític o organització de cap tipus. Aquesta carta és una carta que va ser publicada el Punt Diari el dia 9 de novembre, signada per Carles Tarrés, secretari de les Nuevas Generaciones de Girona, la branca jove del PP, en la qual s'acusava als joves amb ideals independentistes de ser els principals instigadors dels actes vandàlics que s'estan succeint a Sant Hilari últimament. Volem que se sàpiga la veritat sobre les acusacions que ens imputa directament el Sr. Tarrés:

1.- La pallissa del vigilant de nit, company i conegut nostre, va ser dut a terme per joves que no es defineixen públicament per cap tipus de pensament ideològic concret.

2.- El tema de les "E" de les matrícules pintades amb esprai. No hi tenim cap relació, ja que nosaltres mateixos també n'hem estat víctimes, i no només això sinó també de ratllades i de robaris de petites peces de vehicle. Com pot comprovar, Sr. Tarrés, el fet de portar estelades al cotxe tampoc no ens salva.

3.- Els autors de l'incendi de la moto es van donar a conèixer i el valor d'aquesta va ser abonat.

Quin és, doncs, el motiu real que motiva a Carles Tarrés a fer aquestes declaracions sense fonament? Sens dubte "ha pixat fora de test". Tot plegat ens porta a pensar que aquest senyor té algun tipus de lligam familiar a defensar o bé que està d'acord amb les idees ultra-nazi - feixistes d'aquests "skin heads" (tot i tenir un historial de denúncies i sancions) que tant defensa. Persones que tenen com a únic objectiu la violència gratuïta, el racisme i la provocació mitjançant emblemes feixistes i espanyolistes.

Resulta increïble irònic que el títol de la seva carta fos La realitat a Sant Hilari, tenint en compte que la realitat no es correspon en absolut amb aquesta colla d'acusacions sense sentit que al poble han estat vistes om el que són realment: mentides.

SENYOR TARRÉS, UN COP MÉS HA DEMOSTRAT, DES DE LA DRETA SER UN ZERO A L'ESQUERRA.

Agraïment CEIP Guillerries de Rosa Gravalosa

Des del centre que dirigeixo vull donar les gràcies de part dels alumnes, mestres i pares per la sensibilitat, solidaritat i generositat que han mostrat des del primer moment moltes persones, entitats i comerços del poble pels fets que van tenir lloc el passat dia 1 de novembre a la nostra escola.

Aquestes actituds la de la majoria de gent del poble han fet que hàgim pogut tornar a la normalitat el més aviat possible amb ànims de continuar treballant pels nostres nens i nenes en els quals creiem, per sobre de totes les bretolades que puguin fer només uns quants.

Gràcies un cop més, molt sincerament.

portaveu

D.L: Gi - 979 - 2000
Direcció: Sandra Torras
Disseny Gràfic: Montse Puig
Impremta: Impressors
Montseny

Pots enviar-nos el teu comentari a través de:

e-correu
portaveu@hotmail.com

fax
972 87 22 34

carta
Plça. Gravalosa, 13

El Portaveu agraeix les cartes dels seus lectors. Aquest setmanari es reserva el dret de resumir les cartes segons l'espai. No s'etmetran aquells escrits que puguin ferir la sensibilitat de les persones.

El Portaveu expressa la seva opinió únicament en els editorials. Les cartes dels lectors exposen l'opinió dels seus autors.